

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Khi tu hành tinh tấn Ba-la-mật-đa, các Đại Bồ-tát tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí để tu hành tinh tấn Ba-la-mật-đa, không xen lẫn tác ý của Thanh văn và Độc giác. Dùng vô sở đắc làm phương tiện gìn giữ thiện căn này, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Khi tu tinh tấn, Bồ-tát siêng năng tu học hạnh khó hành bố thí. Đó là áo giáp đại công đức bố thí Ba-la-mật-đa. Khi tu tinh tấn, Bồ-tát siêng năng gìn giữ tịnh giới quyết không hủy phạm. Đó là áo giáp đại công đức tịnh giới Ba-la-mật-đa. Khi tu tinh tấn, Bồ-tát siêng năng tu học hạnh khó hành nhẫn nhục. Đó là áo giáp đại công đức an nhẫn Ba-la-mật-đa. Khi tu tinh tấn, Bồ-tát siêng năng tu học khổ hạnh hữu ích. Đó là áo giáp đại công đức tinh tấn Ba-la-mật-đa. Khi tu tinh tấn, Bồ-tát siêng năng tu học tịnh lự đẳng chí. Đó là áo giáp đại công đức tịnh lự Ba-la-mật-đa. Khi tu tinh tấn, Bồ-tát siêng năng tu học trí tuệ không chấp thủ. Đó là áo giáp đại công đức Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Xá-lợi Tử! Khi Đại Bồ-tát tu hành tinh tấn Ba-la-mật-đa như vậy là đã mặc đủ sáu loại áo giáp đại công đức Ba-la-mật-đa. Khi tu hành tinh tấn Ba-la-mật-đa, Đại Bồ-tát tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí thì đối với tướng của sáu pháp Ba-la-mật-đa không có sự chấp thủ và sự chứng đắc. Phải biết Đại Bồ-tát ấy đã mặc áo giáp đại công đức.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Khi tu hành tịnh lự Ba-la-mật-đa, các Đại Bồ-tát dùng tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí để tu tịnh lự Ba-la-mật-đa, không xen lẫn tác ý của Thanh văn và Độc giác. Giữ gìn thiện căn này dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Khi tu tịnh lự tĩnh tâm hành thí, loạn tâm và sự xan lẫn không còn hiện tiền. Đó là áo giáp đại công đức bố thí Ba-la-mật-đa. Khi tu tịnh lự định tâm hộ giới, làm cho các điều ác không còn hiện tiền. Đó là áo giáp đại công đức tịnh giới Ba-la-mật-đa. Khi tu tịnh lự trụ định từ bi mà tu an nhẫn, không gây phiền cho loài hữu tình. Đó là áo giáp đại công đức nhẫn Ba-la-mật-đa. Khi tu tịnh lự, Bồ-tát an trụ định tĩnh siêng tu công đức, xa lìa các sự giải đãi. Đó là áo giáp đại công đức tinh tấn Ba-la-mật-đa. Khi tu tịnh lự, Bồ-tát nương vào sự tịnh lự dẫn phát thắng định, xa lìa tâm nhiều loạn. Đó là áo giáp đại công đức tịnh lự Ba-la-mật-đa.

Khi tu tịnh lự, Bồ-tát nương vào các sự tịnh lự dẫn phát thắng tuệ, xa lìa những tâm ác tuệ. Đó là áo giáp đại công đức Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Xá-lợi Tử! Khi Đại Bồ-tát tu hành tịnh lự Ba-la-mật-đa như vậy thì mặc dù sáu loại áo giáp đại công đức Ba-la-mật-đa. Nếu Đại Bồ-tát nào khi tu hành tịnh lự Ba-la-mật-đa, dùng tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí thì đối với tướng của sáu pháp Ba-la-mật-đa không có sự chấp thủ và chứng đắc. Phải biết Đại Bồ-tát ấy mặc áo giáp đại công đức.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, các Đại Bồ-tát dùng tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí để tu Bát-nhã ba-la-mật-đa, không xen lẫn tác ý của Thanh văn và Độc giác. Giữ gìn thiện căn này dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Khi tu Bát-nhã dù đã bỏ thí tất cả nhưng Bồ-tát chẳng hề thấy có người thí, vật thí và người nhận. Đó là áo giáp đại công đức bỏ thí Ba-la-mật-đa. Khi tu Bát-nhã, dù giữ gìn tịnh giới nhưng chẳng thấy có sự sai khác giữa giữ giới và phạm giới. Đó là áo giáp đại công đức tịnh giới Ba-la-mật-đa. Khi tu Bát-nhã, Bồ-tát nương vào tuệ thắng không mà tu an nhẫn, không thấy có người nhẫn và đối tượng để nhẫn. Đó là áo giáp đại công đức an nhẫn Ba-la-mật-đa. Khi tu Bát-nhã, dù quán các pháp rớt ráo đều là không, nhưng vì lòng đại bi, siêng tu thiện pháp. Đó là áo giáp đại công đức tinh tấn Ba-la-mật-đa. Khi tu Bát-nhã, dù đã tu thắng định, nhưng quán các cảnh định rớt ráo đều là không. Đó là áo giáp đại công đức tịnh lự Ba-la-mật-đa. Khi tu Bát-nhã, Bồ-tát quán tất cả pháp, tất cả hữu tình, tất cả hành đều như giấc mộng, như quáng nắng, như ảnh trong gương, như tiếng vang, như bóng nước, như sự biến hóa, như thành Tầm hương (ảnh ảo) mà tu các loại trí tuệ nhưng không chấp thủ. Đó là áo giáp đại công đức Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Xá-lợi Tử! Khi Đại Bồ-tát tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa như vậy thì mặc dù sáu loại áo giáp đại công đức Ba-la-mật-đa. Nếu Đại Bồ-tát nào dùng tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa thì Bồ-tát ấy không có sự chấp thủ và sự chứng đắc nơi tướng của sáu pháp Ba-la-mật-đa. Nên biết Đại Bồ-tát ấy mặc áo giáp đại công đức.

Xá-lợi Tử! Như vậy gọi là các Đại Bồ-tát vì lợi lạc tất cả hữu tình nên mặc áo giáp đại công đức.

Xá-lợi Tử! Các Đại Bồ-tát an trụ mỗi mỗi Ba-la-mật-đa đều tu sáu pháp Ba-la-mật-đa làm cho chúng được viên mãn. Vì thế, nên gọi là mặc áo giáp đại công đức.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Tuy nhập vào tịnh lự, vô lượng, vô sắc nhưng Bồ-tát chẳng đắm vị, cũng chẳng bị thế lực của chúng dẫn dắt, cũng chẳng theo thế lực ấy mà thọ sanh.

Xá-lợi Tử! Đây là Đại Bồ-tát đã mặc áo giáp đại công đức Bát-nhã ba-la-mật-đa và có phương tiện thiện xảo khi tu hành tịnh lự Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Đối với tịnh lự, vô lượng, vô sắc, dù đã trụ vào kiến viễn ly, kiến tịch tịnh, kiến không, vô tướng, vô nguyện nhưng các Đại Bồ-tát chẳng chứng thật tế, chẳng rơi vào hàng Thanh văn và Độc giác mà vượt hơn tất cả Thanh văn và Độc giác.

Xá-lợi Tử! Đây là Đại Bồ-tát đã mặc áo giáp đại công đức Bát-nhã ba-la-mật-đa và phương tiện thiện xảo khi tu hạnh tịnh lự Ba-la-mật-đa.

Xá-lợi Tử! Vì các Bồ-tát làm lợi lạc cho tất cả hữu tình mặc áo giáp đại công đức như thế nên còn gọi là Ma-ha-tát.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát vì lợi lạc hữu tình mà mặc áo giáp đại công đức như thế nên được Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác trong mười phương hằng hà sa số thế giới chư Phật, ở giữa đại chúng vui mừng khen ngợi rằng: Ở phương đó, trong thế giới đó, có Đại Bồ-tát tên v.v... vì lợi lạc tất cả hữu tình mặc áo giáp đại công đức, làm trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, thành thực hữu tình, an trụ trong các thần thông, làm việc đáng làm. Tiếng khen như vậy lần lượt truyền khắp mười phương, trời người nghe được đều rất vui mừng, đồng nói: Chẳng bao lâu nữa Đại Bồ-tát này sẽ chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đã mong cầu, sẽ làm cho tất cả hữu tình được lợi lạc.

Bấy giờ, Xá-lợi Tử hỏi Mãn Từ Tử:

- Thế nào là Đại Bồ-tát vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến quả Đại thừa?

Mãn Từ Tử nói:

- Các Đại Bồ-tát vì lợi lạc tất cả hữu tình đã mặc sáu loại áo giáp đại công đức Ba-la-mật-đa. Lại vì lợi lạc tất cả hữu tình, Bồ-tát ly dục ly pháp ác bất thiện, nhập vào thiền thứ nhất an trụ đầy đủ, hỷ lạc do ly dục sanh, có tầm có tứ. Rộng nói cho đến xả lạc, xả khổ, diệt hết hỷ ưu đã cảm thọ trước, nhập vào thiền thứ tư, an trụ hoàn toàn, không khổ không lạc, xả niệm thanh tịnh.

Lại nương vào sự tịnh lự câu hữu tâm từ, hành tướng rộng lớn không lường, không hai, không oán, không hại, không hận, không não, tràn khắp, khéo tu thắng giải bao trùm khắp mười phương tận hư không, khắp thế giới đều an trụ hoàn toàn với từ tâm thắng giải.

Lại khởi lên tâm bi hỷ xả với hành tướng thắng giải, mỗi mỗi cũng như vậy. Nương vào sự thực hành này vượt qua tất cả sắc tướng, diệt hữu đối tượng, không suy nghĩ các loại tướng, nhập Vô biên không, Không vô biên xứ, an trụ đầy đủ; rộng nói cho đến vượt qua tất cả Vô sở hữu xứ, nhập vào Phi tướng phi phi tướng xứ an trụ đầy đủ.

Đại Bồ-tát ấy giữ gìn tịnh lự, vô lượng, vô sắc này, dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đó là Đại Bồ-tát vì lợi lạc tất cả hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Vì lợi lạc tất cả hữu tình, các Đại Bồ-tát tự an trụ tịnh lự, vô lượng, vô sắc như vậy, trước đối với các hành tướng trạng thái, nhập trụ xuất khéo phân biệt, biết được tự tại rồi, nghĩ như vậy: Nay ta nên tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, vì đoạn trừ các phiền não của hữu tình nên nói các tịnh lự, vô lượng, vô sắc, phân biệt khai thị khiến chúng hiểu rõ các định ái vị lỗi lầm xuất ly và các hành trạng tướng của nhập trụ xuất, dùng vô sở đắc làm phương tiện, giữ gìn thiện căn này cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đây là Đại Bồ-tát y chỉ vào tịnh lự Ba-la-mật-đa, tu hành bố thí Ba-la-mật-đa, vì lợi lạc tất cả hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Đại Bồ-tát ấy tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, khi nói về các tịnh lự, vô lượng, vô sắc lấy đại bi làm đầu, không bị tâm Thanh văn, Độc giác v.v... xen tạp vào. Giữ gìn thiện căn này, dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát đó y chỉ tịnh lự Ba-la-mật-đa, tu hành tịnh giới Ba-la-mật-đa, vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Đại Bồ-tát dùng tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, khi nói về các tịnh lự, vô lượng, vô sắc, lấy đại bi làm đầu, đối với pháp như thế tin nhận ưa thích. Giữ gìn thiện căn này dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy y chỉ tịnh lự Ba-la-mật-đa, tu hành an nhẫn Ba-la-mật-đa, vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Đại Bồ-tát dùng tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, khi tu các tịnh lự, vô lượng, vô sắc, lấy đại bi làm đầu, đối với thiện căn siêng tu không nghỉ. Giữ gìn thiện căn này, dùng vô sở đắc làm phương tiện,

cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy y chỉ tịnh lự Ba-la-mật-đa để tu hành tinh tấn Ba-la-mật-đa, vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, nương vào các tịnh lự, vô lượng, vô sắc hướng đến các định thù thắng như đẳng chí, đẳng trì, giải thoát, thắng xứ, biến xứ v.v... đối với nhập, trụ, xuất đều được tự tại, không rơi vào Thanh văn và Độc giác v.v... Giữ gìn thiện căn này dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy y chỉ tịnh lự Ba-la-mật-đa để tu hành tịnh lự Ba-la-mật-đa, vì lợi lạc tất cả hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, khi tu các tịnh lự, vô lượng, vô sắc, lấy đại bi làm đầu, đối với các tịnh lự, vô lượng, vô sắc và chi của tịnh lự dùng hành tướng vô thường, khổ, vô ngã và hành tướng không, vô tướng, vô nguyện như thật quán sát, nhưng không xả bỏ đại bi, không rơi vào Thanh văn và Độc giác. Giữ gìn thiện căn này dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy y chỉ tịnh lự Ba-la-mật-đa để tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Nếu Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, khi tu Từ định lấy đại bi làm đầu, nghĩ như vậy: Ta phải cứu giúp tất cả hữu tình khiến họ được an vui. Khi tu Bi định nghĩ như vậy: Ta phải cứu vớt tất cả hữu tình làm cho họ xa lìa khổ. Khi tu Hỷ định, Bồ-tát nghĩ như vậy: Ta phải khuyến khích tất cả hữu tình đều được giải thoát. Khi tu Xả định, Bồ-tát nghĩ như vậy: Ta phải bình đẳng làm lợi ích tất cả hữu tình, khiến họ hết phiền não. Dùng vô sở đắc làm phương tiện giữ gìn thiện căn này, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy y chỉ vô lượng để tu hành bố thí Ba-la-mật-đa, vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, khi nhập, trụ, xuất tứ vô lượng lấy đại bi làm đầu quyết không cầu quả Thanh văn v.v... chỉ cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, muốn làm lợi lạc tất cả hữu tình cho đến đời vị lai.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy y chỉ vô lượng để tu hành tịnh giới Ba-la-mật-đa, vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, khi nhập, trụ, xuất tứ vô lượng, lấy đại bi làm đầu, không xen lẫn tác ý của Thanh văn và Độc giác, chỉ tin nhận ưa thích quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Giữ gìn thiện căn này dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy y chỉ vô lượng để tu hành an nhẫn Ba-la-mật-đa, vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, khi nhập, trụ, xuất tứ vô lượng, lấy đại bi làm đầu, siêng đoạn trừ các ác, siêng tu các thiện, cầu quả Bồ-đề không hề tạm nghỉ. Giữ gìn thiện căn này dùng vô sở đắc mà làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy y chỉ vô lượng để tu hành tinh tấn Ba-la-mật-đa, vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, khi nhập, trụ, xuất tứ vô lượng, lấy đại bi làm đầu, hướng đến các loại đẳng trì, đẳng chí, trong các định này được đại tự tại, không bị định ấy dẫn dắt, cũng không lệ thuộc thế lực đó mà thọ sanh. Giữ gìn thiện căn này dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy y chỉ vô lượng để tu hành tịnh lự Ba-la-mật-đa, vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, khi nhập, trụ, xuất tứ vô lượng, lấy đại bi làm đầu dùng hành tướng vô thường, khô, vô ngã và hành tướng không, vô tướng, vô nguyện, như thật quán sát, không lìa bỏ đại bi, không rơi vào Thanh văn và bậc Độc giác v.v... Giữ gìn thiện căn này, dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy y chỉ vô lượng để tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Xá-lợi Tử! Các Đại Bồ-tát nương vào các phương tiện thiện xảo như vậy. Tu tập sáu pháp Ba-la-mật-đa, vì lợi lạc khắp các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, tu tất cả pháp môn như bốn niệm trụ, ba mươi bảy pháp phần Bồ-đề, ba môn giải thoát cho đến mười lực, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, giữ gìn thiện căn, dùng vô sở đắc

làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát ấy vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, tu pháp nội không đẳng trí và chơn như đẳng trí. Giữ gìn thiện căn này, dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, đối với tất cả pháp bình đẳng phát khởi trí phi loạn, phi định, trí phi thường, phi vô thường, trí phi lạc, phi khổ, trí phi ngã, phi vô ngã, trí phi tịnh, phi bất tịnh, trí phi không, phi bất không, trí phi hữu tướng, phi vô tướng, trí phi hữu nguyện, phi vô nguyện, trí phi tịch tịnh, phi bất tịch tịnh, trí phi viễn ly, phi bất viễn ly, trí phi chơn thật, phi hư giả. Giữ gìn thiện căn này dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, khởi lên diệu trí không hành quá khứ, vị lai, hiện tại. Chẳng phải vì không biết pháp ba đời. Không hành Dục giới, Sắc giới và Vô sắc giới. Chẳng phải vì không biết pháp trong tam giới. Không hành thiện, bất thiện và vô ký. Chẳng phải vì không biết pháp của ba tánh. Không hành, hữu lậu, vô lậu. Chẳng phải vì không biết pháp hữu lậu, vô lậu. Không hành thế gian và xuất thế gian. Chẳng phải vì không biết pháp thế gian và xuất thế gian. Không hành hữu vi, vô vi. Chẳng phải vì không biết pháp hữu vi, vô vi. Giữ gìn thiện căn này dùng vô sở đắc làm phương tiện, cùng các hữu tình bình đẳng hồi hướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát vì lợi lạc các hữu tình nên hướng đến Đại thừa.

Xá-lợi Tử! Bởi các Bồ-tát có phương tiện thiện xảo như vậy, làm lợi lạc khắp các hữu tình, nên hướng đến Đại thừa, cho nên còn gọi là Ma-ha-tát.

Xá-lợi Tử! Vì lợi lạc khắp các hữu tình mà hướng đến Đại thừa như vậy, các Đại Bồ-tát được tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác trong mười phương hằng hà sa số thế giới chư Phật, ở giữa đại chúng vui mừng khen ngợi: Ở phương đó, trong thế giới nọ, có Đại Bồ-tát tên v.v... vì lợi lạc khắp tất cả hữu tình hướng đến Đại thừa, thành thực hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, an trụ thân thông, làm những việc đáng làm. Tiếng khen như vậy lần lượt truyền khắp mười phương trời, người nghe được đều rất vui mừng, đồng nói: Chẳng bao lâu nữa, Đại Bồ-tát này sẽ chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đã mong cầu, làm cho tất cả hữu tình đều được lợi lạc .

Bấy giờ, cụ thọ Xá-lợi Tử hỏi cụ thọ Mãn Từ Tử:

- Thế nào là Đại Bồ-tát vì lợi lạc các hữu tình mà tu tập bằng pháp Đại thừa?

Mãn Từ Tử nói:

- Khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, tuy tu hành bố thí Ba-la-mật-đa nhưng chẳng đắc bố thí Ba-la-mật-đa, cũng chẳng được Bồ-tát, người nhận, vật bố thí và pháp bị ngăn. Tuy tu hành tịnh giới Ba-la-mật-đa nhưng chẳng đắc tịnh giới Ba-la-mật-đa, cũng không thấy Bồ-tát và người phạm giới cùng pháp bị ngăn. Tuy tu hành an nhẫn Ba-la-mật-đa nhưng chẳng đắc an nhẫn Ba-la-mật-đa, cũng không thấy Bồ-tát, cảnh bị nhẫn và pháp bị ngăn. Tuy tu hành tinh tấn Ba-la-mật-đa nhưng chẳng đắc tinh tấn Ba-la-mật-đa, cũng không thấy Bồ-tát, kẻ giải đãi và pháp bị ngăn. Tuy tu hành tịnh lực Ba-la-mật-đa nhưng chẳng đắc tịnh lực Ba-la-mật-đa, cũng không thấy Bồ-tát, kẻ tán loạn và pháp ngăn che cảnh định. Tuy tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa nhưng chẳng đắc Bát-nhã ba-la-mật-đa, cũng không chấp Bồ-tát, người ngu si và pháp ngăn cản trí tuệ.

Xá-lợi Tử! Đó là Đại Bồ-tát vì lợi lạc các hữu tình nên tu tập bằng pháp Đại thừa.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, vì tu hành lâu dài nên tu ba mươi bảy pháp phần Bồ-đề, ba môn giải thoát cho đến mười lực Như Lai, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng.

Xá-lợi Tử! Đó là Đại Bồ-tát vì lợi lạc các hữu tình nên tu tập bằng pháp Đại thừa.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, như thật

quán sát các Đại Bồ-tát chỉ là giả danh, Bồ-đề, Tát-đỏa tự tánh là không, vì bất khả đắc. Sắc cho đến thức chỉ có giả danh, tự tánh đều là không, vì bất khả đắc. Nhãn xứ cho đến ý xứ chỉ có giả danh, tự tánh đều là không, vì bất khả đắc. Sắc xứ cho đến pháp xứ chỉ có giả danh, tự tánh đều là không, vì bất khả đắc. Nhãn giới cho đến ý giới chỉ có giả danh, tự tánh đều là không, vì bất khả đắc. Sắc giới cho đến pháp giới chỉ có giả danh, tự tánh đều là không, vì bất khả đắc. Nhãn thức giới cho đến ý thức giới chỉ có giả danh, tự tánh đều là không, vì bất khả đắc. Vô minh cho đến lão tử chỉ có giả danh, tự tánh đều là không, vì bất khả đắc. Ba mươi bảy pháp phần Bồ-đề cho đến mười tám pháp Phật bất cộng chỉ có giả danh, tự tánh đều là không, vì bất khả đắc. Pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không chỉ có giả danh, tự tánh đều là không, vì bất khả đắc. Chơn như cho đến thật tế chỉ có giả danh, tự tánh đều là không, vì bất khả đắc. Bồ-đề, Phật-đà chỉ có giả danh, tự tánh đều là không, vì bất khả đắc.

Xá-lợi Tử! Đó là Đại Bồ-tát vì lợi lạc các hữu tình nên tu tập bằng pháp Đại thừa.

Lại nữa, Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát từ khi mới phát tâm cho đến chứng đắc trí nhất thiết trí, dùng vô sở đắc làm phương tiện, thường tu viên mãn thân thông của Bồ-tát, thành thực hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, từ cõi Phật này đến cõi Phật khác, thân cận cúng dường chư Phật Thế Tôn. Ở chỗ chư Phật lãnh thọ Chánh pháp, ấy gọi là diệu pháp tương ưng Đại thừa, cũng chính là giáo pháp quan trọng mà Bồ-tát đã học.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát này tuy tu hành Đại thừa từ cõi Phật này đến cõi Phật khác, thân cận cúng dường chư Phật Thế Tôn, thành thực hữu tình, trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật, lãnh thọ Chánh pháp của các đức Phật nhưng tâm hoàn toàn không tưởng cõi Phật khác.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát này trụ địa vị Bất nhị, quán các hữu tình đáng dùng thân nào mà độ được họ liền hiện thân ấy.

Xá-lợi Tử! Cho đến khi chứng được trí nhất thiết trí, Đại Bồ-tát này dù sanh chỗ nào thường không xa lìa Chánh pháp Đại thừa.

Xá-lợi Tử! Đại Bồ-tát này chẳng bao lâu sẽ chứng được trí nhất thiết trí, vì trời, người chuyên Chánh pháp luân. Pháp luân này Thanh văn, Độc giác, chư thiên, Ma phạm, A-tổ-lạc v.v... không thể chuyển được.

Xá-lợi Tử! Các Bồ-tát vì lợi lạc khắp các hữu tình nên tu tập theo pháp Đại thừa, cho nên còn gọi là Ma-ha-tát.

Xá-lợi Tử! Vì lợi lạc khắp các hữu tình mà hướng đến Đại thừa, nên Đại Bồ-tát được tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác trong mười phương hằng hà sa số thế giới chư Phật, ở giữa đại chúng vui mừng khen ngợi: Ở phương đó, trong thế giới đó, có Đại Bồ-tát tên đó, vì lợi lạc khắp tất cả hữu tình, tu tập theo pháp Đại thừa, chẳng bao lâu vị ấy sẽ chứng trí nhất thiết trí, vì trời người v.v... chuyển xe Chánh pháp. Pháp luân ấy ở thế gian hàng Thanh văn không thể chuyển được. Tiếng khen như vậy lần lượt truyền khắp mười phương, trời, người nghe được đều rất vui mừng đồng nói: Chẳng bao lâu Đại Bồ-tát này sẽ chứng được trí nhất thiết trí, chuyển xe diệu pháp độ vô lượng chúng.

Bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Như Thế Tôn dạy, các Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa, thế nào mà nói các Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Đại Bồ-tát nào có thể mặc áo giáp bồ thí Ba-la-mật-đa cho đến áo giáp Bát-nhã ba-la-mật-đa. Đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào có thể mặc áo giáp bốn niệm trụ, cho đến áo giáp tám chi thánh đạo, đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào có thể mặc áo giáp pháp nội Không cho đến áo giáp pháp vô tính tự tính Không, đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào có thể mặc áo giáp chơn như cho đến áo giáp thật tế, đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào có thể mặc áo giáp mười lực Như Lai cho đến áo giáp mười tám pháp Phật bất cộng, đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào có thể mặc áo giáp trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Đại Bồ-tát nào có thể tự biến thân như hình tượng Phật, phóng đại quang minh chiếu khắp tam thiên đại thiên thế giới, cho đến mười phương hằng hà sa số thế giới của chư Phật, làm nhiều lợi ích cho các hữu tình, đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào mặc áo giáp công đức như vậy, phóng đại quang minh chiếu khắp tam thiên đại thiên thế giới, cho đến mười phương hằng hà sa số thế giới chư Phật, cũng làm cho các thế giới biến động theo sáu cách, làm nhiều lợi ích cho các hữu tình, nghĩa là diệt lửa dữ trong tất cả địa ngục, khiến cho hữu tình chấm dứt các khổ. Bồ-tát biết họ hết khổ rồi, hóa ra âm thanh quy y

Phật to lớn, khiến họ kính lễ Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, làm cho cảnh giới địa ngục kia nghe được tiếng của Phật, thâm tâm họ đều được an ổn vui vẻ; ra khỏi địa ngục sanh vào cõi trời, người, phụng sự chư Phật, Bồ-tát trong thế giới ấy. Cũng khiến cho các loài bàng sanh, ngạ quỷ nghe tiếng Phật rồi, thâm tâm an vui, từ cõi chết được sanh vào trời, người, phụng sự chư Phật, Bồ-tát trong thế giới ấy.

Thiện Hiện! Đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Thiện Hiện! Như nhà huyền thuật giỏi hoặc học trò người ấy ở ngã tư đường, trước mặt công chúng hóa ra cảnh giới địa ngục, bàng sanh, ngạ quỷ. Lại ca ngợi Phật bảo, Pháp bảo, Tăng bảo, làm cho ba đường ác nghe rồi thâm tâm an lạc; từ cõi kia, chết được sanh vào trời, người. Ý ông thế nào? Việc huyền hóa ấy là có thật chăng?

Thiện Hiện thưa:

- Bạch Thế Tôn! Không!

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát cũng như thế, tuy làm cho các hữu tình trong vô biên, vô số thế giới thoát ba đường ác, nhưng không thấy có hữu tình được giải thoát. Vì sao? Vì tánh tướng các pháp đều như huyền.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào có thể mặc áo giáp đại công đức bố thí Ba-la-mật-đa, biến hóa tam thiên đại thiên thế giới giống như lưu ly, tự thân hóa làm Chuyển luân thánh vương, bảy báu, quyền thuộc hoàn toàn được viên mãn. Các loài hữu tình cần ăn cho ăn, cần uống cho uống, cần y phục cho y phục, cần xe cho xe, cần các vật dụng khác đều thí cho. Bồ thí như vậy rồi, tùy theo sự thích nghi của họ mà thuyết giảng pháp tương ưng như bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, khiến cho họ nghe rồi, thường không lìa bỏ pháp tương ưng Ba-la-mật-đa cho đến khi đạt đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thiện Hiện! Đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Thiện Hiện! Như nhà huyền thuật giỏi hoặc đệ tử vị ấy, ở ngã tư đường trước mặt mọi người, hoá làm các loại hữu tình nghèo cùng, tùy ý họ cần gì đều hóa ra để bố thí. Ý ông thế nào? Việc huyền này là có thật chăng?

Thiện Hiện thưa:

- Bạch Thế Tôn! Không!

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát cũng như vậy, có thể mặc áo giáp đại công đức bố thí Ba-la-mật-đa, hoặc hóa ra thế giới như lưu ly, hoặc hóa tự thân ngự ngai vị Luân vương, tùy theo hữu tình cần gì thì ban cho thứ ấy,

rồi vì họ thuyết giảng pháp tương ưng Ba-la-mật-đa. Như vậy, Bồ-tát tuy có hành động nhưng không có gì là thật cả. Vì sao? Vì tánh tướng các pháp đều như huyễn cả.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào tự mặc áo giáp đại công đức tịnh giới Ba-la-mật-đa, vì hữu tình nên sanh nhà Luân vương, nối ngôi Luân vương giàu sang tự tại, an lập vô lượng, vô số trăm ngàn muôn ức chúng nơi mười thiện nghiệp đạo, hoặc bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc, hoặc ba mươi bảy pháp phần Bồ-đề, rộng nói cho đến mười tám pháp Phật bất cộng. Cũng vì họ mà thuyết giảng pháp công đức tương ưng như vậy, khiến họ an trụ thường không lia bỏ cho đến khi đạt quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thiện Hiện! Đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Thiện Hiện! Như nhà huyễn thuật giỏi hoặc đệ tử vị ấy, ở giữa ngã tư đường, trước mặt mọi người hóa ra trăm ngàn hữu tình, làm cho họ an trụ mười thiện nghiệp đạo, rộng nói cho đến mười tám pháp Phật bất cộng. Ý ông thế nào? Việc huyễn này là có thật chăng?

Thiện Hiện thưa:

- Bạch Thế Tôn! Không!

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát cũng lại như vậy, vì hữu tình nên sanh vào nhà Luân vương, nối ngôi Luân vương giàu sang tự tại, an lập vô lượng trăm ngàn muôn ức chúng nơi mười thiện nghiệp đạo, rộng nói cho đến mười tám pháp Phật bất cộng. Như vậy, Bồ-tát tuy có hành động nhưng chẳng có gì là thật. Vì sao? Vì tánh tướng các pháp đều như huyễn cả.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào tự mặc áo giáp đại công đức an nhẫn Ba-la-mật-đa, cũng khuyên vô lượng trăm ngàn hữu tình khiến cho mặc áo giáp đại công đức an nhẫn Ba-la-mật-đa.

Thiện Hiện! Thế nào là Đại Bồ-tát tự mặc áo giáp đại công đức an nhẫn Ba-la-mật-đa, và khuyên vô lượng trăm ngàn hữu tình khiến họ cũng mặc áo giáp đại công đức an nhẫn Ba-la-mật-đa?

Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào từ khi mới phát tâm cho đến chứng đắc trí nhất thiết trí, mặc áo giáp an nhẫn, thường nghĩ: Giả sử tất cả loại hữu tình đều cầm dụng cụ độc ác, như dao, gậy v.v... đến gây hại mình. Ta quyết không khởi lên một niệm giận hờn nào mà còn khuyên các hữu tình cùng tu an nhẫn này.

Thiện Hiện! Những điều mà Đại Bồ-tát này nghĩ đều được thành tựu, cho đến khi chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề,

thường chẳng lìa bỏ an nhẫn này, và khiến cho các hữu tình cùng tu an nhẫn như vậy.

Thiện Hiện! Đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Thiện Hiện! Như nhà huyền thuật giỏi hoặc đệ tử vị ấy, ở ngay ngã tư đường, trước mặt mọi người hóa ra các loại hữu tình, hoặc cầm dụng cụ ác tàn hại lẫn nhau, hoặc khuyên cùng nhau tu pháp an nhẫn. Ý ông thế nào? Việc huyền như vậy có thật chẳng?

Thiện Hiện thưa:

- Bạch Thế Tôn! Không!

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát cũng như vậy, tự mặc áo giáp đại công đức an nhẫn Ba-la-mật-đa, cũng khuyên vô lượng trăm ngàn hữu tình khiến họ mặc áo giáp đại công đức an nhẫn Ba-la-mật-đa. Như vậy, Bồ-tát tuy có hành động nhưng chẳng có gì là thật. Vì sao? Vì tánh và tướng các pháp đều như huyền.

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào tự mặc áo giáp đại công đức tinh tấn Ba-la-mật-đa, cũng khuyên vô lượng trăm ngàn hữu tình khiến họ mặc áo giáp đại công đức tinh tấn Ba-la-mật-đa.

Thiện Hiện! Thế nào là Đại Bồ-tát tự mặc áo giáp đại công đức tinh tấn Ba-la-mật-đa, cũng khuyên vô lượng trăm ngàn hữu tình khiến cho mặc áo giáp đại công đức tinh tấn Ba-la-mật-đa?

Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, hướng đến tinh tấn thân tâm bằng nhiều cách, cũng khuyên vô lượng trăm ngàn hữu tình hướng đến tinh tấn thân tâm bằng nhiều cách.

Thiện Hiện! Đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Thiện Hiện! Như nhà huyền thuật giỏi hoặc đệ tử vị ấy, ở ngay ngã tư đường, trước mặt mọi người hóa ra các loại hữu tình tự tu tinh tấn, và khuyên người cũng tu tinh tấn. Ý ông thế nào? Việc huyền này có thật chẳng?

Thiện Hiện thưa:

- Bạch Thế Tôn! Không!

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát cũng lại như vậy, dùng tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, tự tu tinh tấn, rồi khuyên hữu tình cùng tu tinh tấn. Như vậy, Bồ-tát tuy có hành động nhưng chẳng có gì là thật. Vì sao? Vì tánh tướng các pháp đều là huyền cả .

Lại nữa, Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào tự mặc áo giáp đại công đức tịnh lự Ba-la-mật-đa, cũng khuyên vô lượng trăm ngàn hữu tình khiến họ mặc áo giáp đại công đức tịnh lự Ba-la-mật-đa.

Thiện Hiện! Thế nào là Đại Bồ-tát tự mặc áo giáp đại công đức tịnh lự Ba-la-mật-đa, cũng khuyên vô lượng trăm ngàn hữu tình khiến cho mặc áo giáp đại công đức tịnh lự Ba-la-mật-đa?

Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào trụ trong tánh bình đẳng tất cả pháp, không thấy các pháp có định có loạn, thường tu tập tịnh lự Ba-la-mật-đa như thế, cũng khuyên hữu tình tu tập tịnh lự và bình đẳng này. Cho đến khi chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, cũng không lìa bỏ tu bình đẳng và tịnh lự này.

Thiện Hiện! Đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Thiện Hiện! Như nhà huyền thuật giỏi hoặc đệ tử vị ấy, ở ngay ngã tư đường, trước mặt mọi người hóa ra các loại hữu tình, khiến họ tu các pháp tịnh lự bình đẳng, cũng khuyên tu tịnh lự ấy. Ý ông thế nào? Việc huyền hóa này là có thật chăng?

Thiện Hiện thưa:

- Bạch Thế Tôn! Không!

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát cũng đều như vậy, trụ trong tánh bình đẳng tất cả pháp, cũng khuyên hữu tình tu định này. Như vậy, Bồ-tát tuy có hành động nhưng chẳng có gì là thật. Vì sao? Vì tánh và tướng các pháp đều như huyền.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát tự mặc áo giáp đại công đức Bát-nhã ba-la-mật-đa, cũng khuyên vô lượng trăm ngàn hữu tình khiến họ mặc áo giáp đại công đức Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Thiện Hiện! Thế nào là Đại Bồ-tát tự mặc áo giáp đại công đức Bát-nhã ba-la-mật-đa, cũng khuyên vô lượng trăm ngàn hữu tình khiến họ mặc áo giáp đại công đức Bát-nhã ba-la-mật-đa?

Thiện Hiện! Đại Bồ-tát trụ vô hý luận Bát-nhã ba-la-mật-đa thâm sâu, chẳng chứng bờ này bờ kia và sự nhiễm tịnh sai khác của các pháp, cũng khuyên vô lượng trăm ngàn hữu tình an trụ trí tuệ vô hý luận này.

Thiện Hiện! Đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Thiện Hiện! Như nhà huyền thuật giỏi hoặc đệ tử vị ấy ở ngay ngã tư đường, trước mặt mọi người hóa ra các loại hữu tình rồi khiến cho họ trụ vào trí tuệ vô hý luận, cũng khiến họ khuyên người khác trụ trí tuệ như vậy. Ý ông thế nào? Việc huyền hóa này là có thật chăng?

Thiện Hiện thưa:

- Bạch Thế Tôn! Không!

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát cũng đều như vậy, tự bản thân có thể an trụ tuệ vô hý luận, cũng khuyên hữu tình trụ vào tuệ này. Như vậy, Bồ-tát tuy có hành động nhưng chẳng có gì là thật. Vì sao? Vì tánh và tướng các pháp đều như huyễn.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát mặc áo giáp các công đức như trên đã nói, quán sát tất cả hữu tình trong mười phương hằng hà sa số thế giới của chư Phật. Nếu các hữu tình lãnh thọ tà pháp, hành các ác hạnh, thì Đại Bồ-tát này dùng sức thần thông, tự biến thân mình hiện khắp các thế giới chư Phật ấy, tùy theo hữu tình muốn gì liền thị hiện để hành bố thí Ba-la-mật-đa, cũng khuyên người khác hành bố thí Ba-la-mật-đa; cứ như vậy cho đến tự hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, cũng khuyên người khác hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Làm việc này rồi, tùy loại âm thanh mà nói pháp tương ưng với sáu pháp Ba-la-mật-đa, khiến họ nghe rồi cho đến khi chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề cũng không lìa bỏ diệu pháp này.

Thiện Hiện! Đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp Đại thừa.

Thiện Hiện! Như nhà huyễn thuật giỏi hoặc đệ tử vị ấy, ở ngay ngã tư đường, trước mặt mọi người hóa ra các loại hữu tình khiến họ an trụ bố thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, họ cũng khiến người khác trụ vào bố thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Ý ông thế nào? Việc huyễn hóa này là có thật chăng?

Thiện Hiện thưa:

- Bạch Thế Tôn! Không!

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát cũng như vậy, ở khắp mười phương hằng hà sa số thế giới của chư Phật, tự thị hiện thân tùy theo sự thích nghi mà an trụ bố thí v.v... sáu pháp Ba-la-mật-đa, thường chẳng lìa bỏ. Như vậy, Bồ-tát tuy có hành động nhưng chẳng có gì là thật. Vì sao? Vì tánh tướng các pháp đều như huyễn.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát mặc áo giáp các công đức như trên đã nói, dùng tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, làm lợi ích an vui tất cả hữu tình, không xen lẫn tác ý của Thanh văn và Độc giác.

Đại Bồ-tát chẳng nghĩ: Ta nên an trụ một số hữu tình khiến họ trụ vào bố thí Ba-la-mật-đa, còn một số hữu tình không nên an trụ vào bố thí Ba-la-mật-đa. Chỉ được nghĩ: Ta phải an lập vô lượng, vô biên, vô số hữu tình khiến họ trụ vào bố thí Ba-la-mật-đa.

Cứ như vậy cho đến không nghĩ: Ta nên an lập một số hữu tình khiến họ trụ vào Bát-nhã ba-la-mật-đa, còn một số hữu tình không nên trụ vào Bát-nhã ba-la-mật-đa. Chỉ nghĩ: Ta phải an lập vô lượng, vô biên, vô số hữu tình, khiến họ trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Không nghĩ: Ta nên an lập một số hữu tình, khiến họ trụ pháp nội Không, còn một số hữu tình không nên an trụ vào pháp nội Không. Chỉ nghĩ: Ta nên an lập vô lượng, vô biên, vô số hữu tình, khiến họ trụ pháp nội Không.

Cứ như vậy cho đến không nghĩ: Ta nên an lập một số hữu tình khiến họ trụ vào pháp vô tính tự tính Không, còn một số hữu tình không nên an trụ vào pháp vô tính tự tính Không. Chỉ nghĩ: Ta phải an lập vô lượng, vô biên, vô số hữu tình, khiến họ trụ vào pháp vô tính tự tính Không.

Không nghĩ: Ta chỉ an lập một số hữu tình, khiến họ trụ ba mươi bảy pháp phần Bồ-đề, còn một số hữu tình không nên an trụ vào ba mươi bảy pháp phần Bồ-đề. Chỉ nghĩ: Ta phải an lập vô lượng, vô biên, vô số hữu tình, khiến họ trụ ba mươi bảy pháp phần Bồ-đề.

Không nghĩ: Ta nên an lập một số hữu tình, khiến họ trụ ba môn giải thoát, còn một số hữu tình không nên an trụ vào ba môn giải thoát. Chỉ nghĩ: Ta phải an lập vô lượng, vô biên, vô số hữu tình, khiến họ trụ ba môn giải thoát.

Nói rộng cho đến không nghĩ: Ta nên an lập một số hữu tình, khiến họ trụ mười lục Như Lai, cho đến mười tám pháp Phật bất cộng, còn một số hữu tình không nên an lập khiến họ trụ mười lục Như Lai, cho đến mười tám pháp Phật bất cộng. Chỉ nghĩ: Ta phải an lập vô lượng, vô biên, vô số hữu tình, khiến họ trụ vào mười lục Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng.

Không nghĩ: Ta nên an lập một số hữu tình, khiến họ trụ quả Dự lưu cho đến Độc giác Bồ-đề, còn một số hữu tình không nên an lập khiến họ trụ vào quả Dự lưu cho đến Độc giác Bồ-đề. Chỉ nghĩ: Ta nên an lập vô lượng, vô biên, vô số hữu tình, khiến họ trụ quả Dự lưu cho đến Độc giác Bồ-đề.

Không nghĩ: Ta nên an lập một số hữu tình, khiến họ trụ quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, còn một số hữu tình không nên an lập khiến họ trụ quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Chỉ nghĩ: Ta phải an lập vô lượng, vô biên, vô số hữu tình, khiến họ trụ quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thiện Hiện! Đó là Đại Bồ-tát mặc áo giáp đại công đức Đại thừa.

Thiện Hiện! Như nhà huyền thuật giỏi hoặc đệ tử vị ấy ở ngay ngã tư đường, trước mặt mọi người hóa ra vô số, vô lượng hữu tình, khiến họ trụ sáu pháp Ba-la-mật-đa cho đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Ý ông thế nào? Việc huyền hóa này là có thật chăng?

Thiện Hiện thưa:

- Bạch Thế Tôn! Không!

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát cũng như vậy, dùng tác ý tương ưng với trí nhất thiết trí, lấy đại bi làm đầu, dùng vô sở đắc làm phương tiện, an lập vô lượng, vô số hữu tình, khiến họ trụ vào sáu pháp Ba-la-mật-đa, cho đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Như vậy, Bồ-tát tuy có hành động, nhưng chẳng có gì là thật. Vì sao? Vì tánh tướng các pháp đều như huyền.

Quyển thứ 487

HẾT